

Depășirea obstacolelor și împotrivirii – David Roderick Reid

Versete călăuzitoare: Neemia 4.9-11

Neemia 4.9-11: Dar ne-am rugat Dumnezeului nostru și am pus strajă împotriva lor, zi și noapte, din cauza lor. Și Iuda zicea: „Puterea purtătorilor de poveri slăbește și este mult moloz, nu putem să reconstruim zidul”. Și potrivnicii noștri ziceau: „Nu vor ști, nici nu vor vedea, până vom ajunge în mijlocul lor și-i vom ucide și vom face să înceteze lucrarea”.

Citește Neemia de la 3 la 6.

Ca și creștini, trebuie să ne așteptăm la obstacole și împotrivire

Ce părere ai tu despre obstacole și împotrivire atunci când ai un proiect sau o sarcină de rezolvat? Crezi că obstacolele sunt de nedepășit și te lași tentat să renunți sau le vezi ca pe niște garduri, care te provoacă să sari peste ele și să continui să alergi?

Când Neemia și-a propus să reconstruiască zidul din jurul cetății Ierusalim, el s-a confruntat cu multe obstacole și cu o mare împotrivire din partea dușmanului. Mulți dintre noi ar fi aruncat prosopul în locul lui. Unii ar fi ajuns chiar la concluzia că Dumnezeu a „închis ușa”, deoarece obstacolele și împotrivirea păreau atât de mari. Dar Neemia nu a renunțat - el a privit obstacolele și împotrivirea ca pe niște piedici care trebuiau depășite pentru a finaliza lucrarea lui Dumnezeu.

Obstacolele și împotrivirea, cu care a trebuit să se confrunte Neemia atunci când a reconstruit zidul, sunt o imagine a obstacolelor la care trebuie să ne așteptăm noi, creștinii credincioși. Pe măsură ce slujim Domnului și construim „zidurile” mărturiei noastre creștine personale sau comune, ne vom confrunta cu siguranță cu obstacole și împotrivire. Pașii, pe care i-a întreprins Neemia pentru a depăși obstacolele cu care s-a confruntat, sunt consemnați în Scriptură de către Duhul Sfânt, pentru ca noi să învățăm și să urmăm metodele lui Dumnezeu de înfrângere a dușmanului.

Cum a învins Neemia obstacolele și împotrivirea

Neemia a fost un iudeu temător de Dumnezeu. El a trăit în Susa, capitala Imperiului Persan, în secolul al V-lea î.Hr. și a fost paharnicul împăratului persan Artaxerxe I. În antichitate, aceasta era o poziție foarte importantă și prestigioasă, deoarece împăratul considera persoana responsabilă cu băuturile sale ca fiind deosebit de loială și demnă de încredere. La urma urmei, cel mai simplu mod pentru un asasin de a scăpa de un împărat era să-i otrăvească băutura! Prin urmare, Neemia a fost probabil unul dintre cei mai de încredere consilieri personali ai lui Artaxerxe. Deși Neemia „ajunsesese cineva” printr-o poziție atât de prestigioasă și bine plătită, el era preocupat de nevoile și dificultățile poporului său care trăia acasă.

Grija lui era în special pentru cetatea Ierusalim, ale cărei ziduri erau în ruină. Zidurile fuseseră dărâmate de babilonieni cu aproape un secol și jumătate mai devreme, când Nabucodonosor a cucerit Ierusalimul și i-a dus pe iudei în captivitate. Poporul iudeu, care se întorsese la Ierusalim din Babilon după șaptezeci de ani de exil, reconstruise într-adevăr între timp Templul, dar zidurile cetății sfinte erau un morman de moloz.

Într-adevăr, Neemia locuia departe de problemă, dar era hotărât să facă ceva în legătură cu nenorocirea din Ierusalim. El a recunoscut că situația dificilă a poporului iudeu se datora în

mare parte faptului că capitala era slabă și lipsită de apărare. De aceea el a adus problema înaintea DOMNULUI și a decis să se întoarcă la Ierusalim și cu ajutorul lui Dumnezeu să conducă „Operațiunea Zid”. Să observăm: conform relatării biblice, Neemia nu a primit nicio revelație personală specifică sau instrucțiuni de la Dumnezeu pentru a reconstrui zidul Ierusalimului. Cu toate acestea, Neemia era pe calea cea bună cu planul său, deoarece știa că DOMNUL nu dorea ca poporul lui Dumnezeu să fie slab și lipsit de apărare. Ierusalimul urma să fie reconstruit ca o cetate fără apărare după întoarcerea poporului din captivitate, în ciuda tuturor obstacolelor. Neemia știa aceasta din profeția lui Daniel, care a fost scrisă cu aproximativ o sută de ani înainte de epoca sa (Daniel 9.25).

Așa cum Dumnezeu l-a chemat pe Neemia să depășească anumite obstacole și împotrivire pentru a răspunde unei nevoi concrete, tot așa ne poate chema și pe noi să facem același lucru. Nu trebuie să ne așteptăm la viziuni sau instrucțiuni speciale din partea lui Dumnezeu. Dacă suntem convinși că o anumită nevoie, o anumită slujbă sau o anumită lucrare creștină este în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu, ar trebui, asemenea lui Neemia, să acționăm cu credință și să luăm măsuri pentru a depăși obstacolele și împotrivirea pentru a răspunde acelei nevoi, pentru a începe acea nouă slujbă sau pentru a pune în aplicare acea lucrare de ajutorare creștină. Dumnezeu va confirma pasul nostru de credință dându-ne putere și succes.

Neemia a trebuit mai întâi să obțină autorizațiile și împuternicirile împărătești necesare - dar prin rugăciune, devotament față de Dumnezeu și hotărâre a depășit toate obstacolele legate de acestea. Poate că a trebuit chiar să învingă opoziția propriei sale familii și a prietenilor din Persia: „Ascultă, Neemia, Dumnezeu te-a binecuvântat și te-a așezat sus în rândurile guvernului împăratului persan! Este mult mai important să-ți păstrezi poziția aici, în Susa! Lasă-i pe iudeii ăia leneși din Ierusalim să-și facă griji pentru zidurile lor dărăpănate!”

Fii pregătit pentru asta! Astfel de obstacole sunt normale - ele fac parte din orice lucrare pe care dorești să o faci pentru Domnul.

Batjocură și dispreț

Cu aceste obstacole în spate, Neemia a pornit în lunga călătorie spre Ierusalim - aproximativ o mie de mile pe cal! Și chiar înainte de a ajunge la Ierusalim, citim că doi dușmani, Sanbalat și Tobia, erau foarte supărați că „a venit un om să caute binele fiilor lui Israel” (Neemia 2.10). Mânia lor era o pregustare a obstacolelor și a opoziției care aveau să vină. Sanbalat și Tobia erau conducătorii a două provincii persane, care înconjurau provincia Iuda. Ei nu doreau ca Ierusalimul să devină o cetate puternică și bine fortificată. Prosperitatea propriilor lor provincii ar fi fost afectată, dacă rutele comerciale și avantajele economice ar fi fost mutate spre Ierusalim. După ce Neemia a sosit în Ierusalim și a îndemnat cu succes poporul să se ridice și să construiască (ceea ce în sine era un obstacol major!), Sanbalat, Tobia și un alt conducător inamic, Gheșem, au început să se opună: au început să-și bată joc și să-i disprețuiască pe constructorii în devenire (Neemia 2.18,19). Când iudeii au început să construiască zidul (Neemia 3), dușmanii au devenit furioși. Disprețul lor a devenit din ce în ce mai puternic și au mers chiar până la a-i batjocori: „De altfel, o vulpe dacă s-ar sui, ar dărâma ceea ce construiesc ei, zidul lor de piatră!” (Neemia 4.3).

Dacă slujim Domnului și construim „zidul” mărturiei creștine, probabil că ne vom confrunta cu ridiculizarea și batjocura într-o formă sau alta. Ai fost vreodată luat în râs, pentru că folosești Biblia ca un ghid autoritar pentru viața de zi cu zi? Ai fost vreodată batjocorit pentru că te încrezi în Dumnezeu? Ai fost vreodată etichetat drept „țărănoi”, pentru că crezi în creație?

Așteaptă-te să fii batjocorit în calitate de creștin – aceasta face parte din strategia dușmanului! Cu regret, mulți creștini nu pot face față batjocurii și ridiculizării. Ei cedează la cea mai mică respingere sau ostilitate. Chiar și „o vulpiță care se urcă” le poate dărâma zidul!

Cum a făcut față Neemia la batjocura și disprețul inamicului? S-a rugat în mod special pentru cauza sa - și a continuat să construiască (Neemia 4.4-6). Observă că poporul nu au încetat să construiască în timp ce se rugau - aceasta ar fi fost în avantajul dușmanului! Observă, de asemenea, atitudinea lor pozitivă: „Poporul avea inimă să lucreze” (Neemia 4.6). Atunci când dușmanul a început să-i batjocorească, ei au fost hotărâți să „se ridice și să reconstruiască” (Neemia 2.18). Această hotărâre a continuat să caracterizeze poporul. Nu este de mirare că zidul a fost finalizat până la jumătate din înălțimea sa, în ciuda opoziției (Neemia 4.6)!

Atunci când suntem batjocoriți, pentru că suntem creștini, trebuie să rămânem hotărâți și să continuăm să construim ziduri spirituale solide - rugându-ne în același timp.

Descurajare

Descurajarea generalizată în rândul celor care construiau zidul a fost un alt obstacol cu care s-a confruntat Neemia. Deși zidul era pe jumătate finalizat, mai erau multe de făcut. Oboseala și epuizarea își luau tributul (Neemia 4.10). Există, de asemenea, un zvon conform căruia inamicul plănuia un atac major asupra Ierusalimului înainte ca zidul să fie finalizat (Neemia 4.8). Această amenințare i-a descurajat și mai mult pe oameni, deoarece zvonurile și spierietorile s-au răspândit (Neemia 4.11,12).

Jumătățile de drum sunt întotdeauna critice. Pe de o parte, te poți simți foarte încurajat atunci când un proiect este realizat pe jumătate. Pe de altă parte, poți fi foarte descurajat, pentru că ești „doar jumătate gata”. Când ești descurajat la jumătatea drumului și, pe deasupra, amenință o luptă, numărul victimelor epuizării și al celor care renunță la slujire este mare! Neemia știa că jumătățile de măsură sunt deosebit de înșelătoare, așa că a luat măsuri atunci când a văzut că descurajarea, îndoiala și frica se răspândeau în rândul oamenilor. În primul rând, desigur, a rânduit ca poporul să continue să se roage (Neemia 4.9). Apoi, nu numai că a înființat o gardă înarmată (Neemia 4.13), dar a cerut, de asemenea, poporului să-și „amintească de Domnul, care este mare și înfricoșător”. El i-a încurajat să nu se teamă și i-a îndemnat să fie gata să lupte pentru familiile lor (Neemia 4.14).

Îndemnul, încurajarea, stimularea și rugăciunea - acestea sunt singurele remedii sigure împotriva descurajării și a îndoielii. Te simți descurajat chiar acum când te gândești la situația dificilă a bisericii tale sau la slujirea ta pentru Domnul? Ai început să te îndoiești? Sunt atât de multe dărâmături din zidurile dărâmate ale trecutului încât lucrurile par de nedepășit? Sunt unii dintre cei credincioși ca și tine care abandonează corabia de teama amenințărilor inamicului? Roagă-te în mod special pentru această situație. Fă tot ce poți pentru a-i încuraja și a-i stimula pe ceilalți credincioși ca tine. Încurajează-i „să-și aducă aminte de Domnul” (Neemia 4.14) și să-și amintească de „semnele și minunile” (Neemia 9.10), pe care Dumnezeu le-a făcut în trecut. Nu-ți plânge de milă, altfel s-ar putea să nu reușești niciodată să depășești obstacolele și împotrivirea pe care le întâlnești la jumătatea drumului spre țelul tău.

Conspirația vrăjmașă, cu care s-a confruntat Neemia, este cu siguranță o imagine a împotrivirii sporite a lui satan, care încearcă să oprească zidirea zidului nostru spiritual. Dacă nu poate să ne dărâme mărturia noastră creștină prin ridiculizare și batjocură, trebuie să ne așteptăm ca el să ne atace. Ar putea fi luate măsuri legale împotriva bisericii sau a slujirii tale. Slujba sau

cariera ta ar putea fi pusă în pericol într-un fel sau altul, pentru că Îl mărturisești pe Hristos. Notele și diploma ta ar putea fi puse în pericol, dacă ești un student hotărât să-L slujești pe Hristos într-un campus universitar lumesc. Orice creștin care a trecut prin furtuna respingerii ostile și a disprețului cunoaște amenințarea unei conspirații inamice.

Neemia 4.15-23 arată clar că nu trebuie să ne oprim niciodată din construit - indiferent cât de mare este amenințarea unui atac inamic. Neemia s-a străduit foarte mult să organizeze o apărare armată a Ierusalimului 24 de ore din 24, dar nu a încetat niciodată să construiască zidul. Construirea și lupta merg împreună în războiul spiritual. Importanța de a rămâne înarmați este, de asemenea, clarificată în aceste versete. Deși Dumnezeu a zădărnicit planul de atac al dușmanilor, poporul avea arme și armuri pregătite (Neemia 4.15,16). Putem recunoaște cu ușurință lecția spirituală pentru noi în aceasta: și anume că armura spirituală este foarte importantă pentru noi. În Efeseni 6.10-18, suntem îndemnați să ne îmbrăcăm cu „toată armura lui Dumnezeu” și să luăm „sabia Duhului”, astfel încât să fim pregătiți să înfruntăm și să învingem obstacolele și împotrivirea dușmanului.

Egocentrism și egoism

În Neemia 5, vedem un alt obstacol și o altă formă de împotrivire cu care s-a confruntat Neemia: unii dintre oamenii mai bogați erau egoiști și refuzau să-i ajute pe cei săraci. Mulți oameni săraci au fost nevoiți să-și ipotecheze casele pentru a se descurca și să împrumute bani pentru a-și plăti taxele persane. Vremurile erau deosebit de grele din cauza unei foamete (Neemia 5.3) și pentru că se aștepta ca toată lumea să participe la „Operațiunea Zid”. Pentru unii, situația a fost atât de dramatică încât au fost nevoiți să se vândă pe ei înșiși și pe copiii lor ca sclavi - similar cu muncitorii robi [Neemia 5.5; compară cu Deuteronomul 15.12]. În loc să încerce să-i ajute și să-i sprijine pe acești oameni săraci, cei bogați și înstăriți au profitat de situație. Au pus stăpânire pe pământurile concetățenilor lor iudei și au cerut dobânzi mari, contrar legii iudaice. (A se vedea Leviticul 25.35-43.) Conștiința lor era amorțită față de situația dificilă a compatrioților lor.

Neemia a fost nevoit să se confrunte cu un alt obstacol: egoismul naturii umane. Ar trebui să observăm cu atenție cum a procedat Neemia, deoarece este un model biblic pentru noi atunci când avem de-a face cu excese similare ale naturii umane! După ce Neemia și-a planificat mai întâi cum va proceda (ceea ce este întotdeauna un sfat bun), el s-a distanțat public de cei care erau implicați în aceste practici ilegale (Neemia 5.7-9)! El a făcut apel la conștiința lor și i-a îndemnat să se oprească și să dea înapoi ceea ce își însușiseră în mod ilegal (Neemia 5.10,11). Când au promis că se vor conforma, Neemia i-a făcut să-și reafirme promisiunea printr-un jurământ și a subliniat cât de grav ar fi fost să încalce o astfel de promisiune (Neemia 5.12,13).

În cele din urmă, Neemia însuși a dat un bun exemplu: în timpul celor doisprezece ani de mandat de guvernator, nu a luat niciun ban care i se cuvenea pentru „mâncarea guvernatorului” căci „se temea de Dumnezeu”, deoarece știa că, în cele din urmă, aceștia ieșeau din buzunarele oamenilor (Neemia 5.14,15,18). De fapt, el a plătit din propriul buzunar cheltuielile zilnice pentru hrană (care acopereau cheltuielile de trai ale multor oameni) și toate costurile pentru scopuri diplomatice (Neemia 5.17)! Mai mult, el nu a profitat de poporul său cumpărându-le pământurile la prețuri mici (Neemia 5.16). Neemia nu a fost un conducător care a acționat conform motto-ului „Fă ce spun eu, nu ce fac eu”! El este un model excelent pentru liderii spirituali de astăzi.

Atacuri personale

În Neemia 6, dușmanul l-a atacat personal pe Neemia. Atacurile personale sunt, de obicei, cea mai dură și mai subtilă formă de împotrivire. În Neemia 6.1-4, vedem că Neemia a fost ispitit să facă un compromis. Conducătorii provinciilor vecine ostile, Sanbalat și Gașmu, au propus o „conferință de pace” în câmpia Ono și l-au invitat pe Neemia. Discuția este, fără îndoială, mai bună decât războiul! Dar valea Ono era la o depărtare de zid de o călătorie de o zi întreagă și se afla pe o fâșie îngustă de pământ între provinciile inamice Samaria și Asdod. Dușmanul spera să îl descurajeze pe Neemia de la misiunea pe care i-a dat-o Dumnezeu de a construi zidul și „să-i facă rău” (Neemia 6.2). Neemia a bănuț un joc murdar și a spus: „O, nu, nu mă voi întâlni cu dușmanul în câmpia Ono!”

Să observăm: Neemia nu s-a răzgândit și nu a ajuns la concluzia că trebuie să fie voia lui Dumnezeu pentru că ocazia s-a oferit de patru ori (Neemia 6.3,4)! Uneori, creștinii credincioși presupun că un lucru este de la Dumnezeu atunci când „oportunitățile” se prezintă de mai multe ori. Acest pasaj din Neemia ne amintește că satan este foarte viclean și persistent în atacurile sale personale subtile.

În Neemia 6.5-7, dușmanul l-a atacat personal pe Neemia, calomniindu-l direct. Dușmanul a amenințat că îi va trimite o scrisoare împăratului Artaxerxe în care îl acuză pe Neemia nu numai că a pus la cale o insurecție, ci și că s-a numit pe sine însuși împărat al Ierusalimului. Atunci când suntem acuzați pe nedrept și calomniați, ar trebui să urmăm exemplul biblic al lui Neemia: el a respins cu fermitate acuzațiile false și și-a lăsat cazul în seama lui Dumnezeu - și a continuat să construiască (Neemia 6.8,9)! El nu a pierdut prea mult timp pentru a se apăra.

Ce lecție pentru noi! Dușmanul este capabil să ne răpească cantități uriașe de timp și energie spirituală atunci când ne întrerupem lucrarea dată de Dumnezeu - construirea zidurilor spirituale - și pierdem timpul apărându-ne! Uneori, autoapărarea retorică merge chiar până la a se răzbuna. În acest proces, se pierde mult timp și efort, pe care am putea să le folosim pentru o lucrare semnificativă pentru Domnul. De ce să nu urmăm modelul biblic prezentat aici - respingând pur și simplu acuzațiile false și punând toată situația în mâinile lui Dumnezeu? În Romani 12.19 spune: „Dați loc mâniei {lui Dumnezeu}, pentru că este scris: «Eu voi răsplăti», zice Domnul”. Nu trebuie să ne răzbunăm singuri! Așa cum Dumnezeu l-a apărât pe Neemia, El ne va apăra și pe noi împotriva tuturor calomniilor și acuzațiilor false.

Probabil că cea mai subtilă împotrivire este reprezentată de atacurile personale atunci când vine vorba de discernământ și judecată spirituală. Această împotrivire este cea mai greu de recunoscut și numai dacă cunoaștem bine Biblia vom fi protejați să nu cădem pradă unui astfel de atac. În Neemia 6.10 citim că un profet pe nume Șemaia i-a sugerat lui Neemia să-și instaleze centrul administrativ în Templu. Aici Neemia ar fi fost aproape de zid și ar fi putut gestiona cu succes întregul proiect de reconstruire a zidului. În plus, nu ar mai fi fost o „pradă ușoară” pe zid - în Templu ar fi fost la adăpost de orice săgeată care s-ar fi „rătăcit” în direcția sa! I-a mulțumit oare Neemia lui Dumnezeu pentru că i-a trimis un profet prietenos cu un sfat atât de plauzibil? Deloc! El a cunoscut că Șemaia era un profet fals angajat de inamic (Neemia 6.12). Cum a reușit Neemia să vadă un astfel de plan? Neemia știa din Cuvântul lui Dumnezeu că numai preoții aveau voie să intre în Templu - iar Neemia nu era preot. Neemia știa că o procedură care încălca legea lui Dumnezeu nu putea fi niciodată de la Dumnezeu!

Cât de bine cunoaștem noi Cuvântul lui Dumnezeu? Îl cunoaștem suficient de bine pentru a cunoaște și respinge ideile subtile care contrazic învățăturile biblice? Suntem capabili să cunoaștem atacurile personale ale lui satan, atunci când vine vorba de discernământ și judecată spirituală?

Privind la Dumnezeu

Pentru că Neemia a privit cu perseverență la Dumnezeu și a depășit cu succes orice împotrivire și obstacolele pe care le-a întâlnit, zidul a fost finalizat în doar cincizeci și două de zile! Asta înseamnă mai puțin de două luni - o realizare extraordinară și o mărturie a ceea ce poate face Dumnezeu prin intermediul unui credincios care se predă fără rezerve și complet lui Dumnezeu.

Haideți să urmăm exemplul lui Neemia și, cu ajutorul lui Dumnezeu, să depășim obstacolele și împotrivirea dușmănoasă în timp ce construim cu credincioșie ziduri solide de mărturie creștină.

Titlul original: „Obstacles and Opposition”

Sursa: www.growingchristians.org

Online numai în [Webarchiv](#).